

Per raons alienes a la nostra voluntat, l'edició del present núm. de TREBALL no pot tenir les característiques tècniques ni la qualitat que li són habituals.

proletaris de tots
els països: **uniu-vos!**

treball

òrgan central del Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 363

Barcelona, 14 de març de 1973

Preu: 5 ptes.

EDITORIAL

Carrero ha repetit la cançó

L'OBERTURA DEMOCRÀTICA EXIGEIX UNA REVOLUCIÓ POLÍTICA

El discurs de Carrero Blanco davant el "Consejo Nacional del Movimiento", l'1 de març, ha constituït un esdeveniment sobresortint en l'actual vida política oficial espanyola.

Els comentaristes neocentristes de la premsa diària van interpretar el missatge de fi d'any del "Caudillo" com una refutació del discurs que Carrero havia pronunciat en ocasió del 80 aniversari del dictador, en el qual l'almirall va desenterrar els tòpics més desacreditats de la "creuada" i va proclamar la vigència dels principis polítics feixistes que van inspirar la sublevació de juliol de 1936 i la conducta dels primers governs franquistes.

Els neocentristes del "parlament de paper" van especular profusament sobre la possibilitat que Franco recolzés els López contra els Fernández en la lluita que - segons va revelar Santiago de Cruyllies al seu famós article de LA VANGUARDIA - divideix el govern en "oberturistes" i "quietistes", i alguns il·lusos van pronosticar que Carrero rectificaria davant el Consell Nacional el seu discurs anterior i que, a continuació, el bàndol dels Fernández seria expulsat del govern.

L'especulació d'un Franco cridant Carrero a l'ordre i enfrontant-se amb els ultres va assolir tanta força que, fins i tot després del 1er de març, un periodista liberal com Wifredo Espina escriu al CORREO CATALÁN del 4-3-73 que entre aquest discurs i l'anterior "hi ha una bona distància", la qual cosa podria ser deguda - segons ell - a la influència del missatge de fi d'any de Franco, que Espina qualifica d'"oberturista".

La lectura atenta dels textos revela, això no obstant, una coincidència substancial entre els tres discursos. El que passa és, únicament, que, a la vista de les reaccions contràries suscitades en el camp franquista pel primer discurs de

l'almirall, Franco a la fi d'any i Carrero ara han moderat llur llenguatge. Però en els tres discursos es defensa una mateixa línia política immobiliària, contrària a tota obertura.

El que resulta peculiar del darrer sermó del Vicepresident del Govern és, precisament, el seu caràcter defensiu. I no tant de cara a l'oposició clandestina, sinó de cara al neocentrisme, es a dir, de cara a la dissidència interna.

Quan l'almirall diu que "una crítica insistent afirma que el desenrotllament polític no s'ha produït" o que "cal començar eliminant tot encobriment de partidisme disgregador", polemítica amb Fraga, amb Ortí Bordas, amb els López del seu propi equip governamental. Carrero s'adona que aquesta dissidència interna apunta contra ell i contra els ultres. Això explica l'exclamació patètica que resum l'essència del seu discurs: "Potser - diu - els qui ens inviten a oblidar el passat ho fan precisament amb l'esperança que el futur no tingui res a veure amb el present".

No es pot negar que Carrero ho encerta en aquest judici, expressió del cercle que té empronat el nucli ultra de poder que ell encapçala, cada dia més aïllat, més entre l'espasa i la paret.

Però el discurs davant el Consell Nacional és alhora una prova nova de la determinació de l'almirall i dels ultres de no cedir el seu domini del Govern ni de permetre cap evolució.

Es confirma així, una vegada més, que és utòpic esperar una evolució cap a la democràcia a partir del règim actual, de les lleis i institucions vigents, tant en vida de Franco com després de la seva mort.

Per tal que "el futur no tingui res a veure amb el present", no és suficient que Juan Carlos

(segueix a la pàg. 2)

Ha mort el company

RAMON SOLIVA

El 21 de febrer ha mort a Barcelona d'una malaltia vesical el nostre company Ramon SOLIVA, membre del Comitè Central del nostre Partit.

Nasqué el 29 de maig de 1912 a Torre de Capdella (Pallars Sobirà). Era fill d'un mestre d'obres. Tenia 18 anys quan, treballant a "Recs i Forces de l'Ebre", a La Pobla de Segur, va col·laborar des de l'organització sindical en la preparació d'una vaga victoriosa.

En 1936 deixà La Pobla per anar com a voluntari al front d'Aragó. Per actes de combat ascendí i va passar l'Ebre comandant una brigada de la 27 divisió. En el curs de la batalla de l'Ebre fou condecorat amb la "Medalla de la Llibertat" i ascendit a cap de la 45 divisió; amb ella va cobrir la retirada de l'Exèrcit de l'Ebre. Seguí fins al final la lluita a Catalunya i passà, després, a França per tal de retornar al centre d'Espanya i seguir la lluita amb l'exèrcit republicà. Pocs dies abans de la traïció de Casado, el president Negrín va nomenar-lo Governador Militar d'Almeria. Sortí d'Espanya als darrers moments cap a l'Àfrica. D'allà anà a Moscó.

Ingressà a l'Acadèmia Frunze, on va arribar a ser professor de tàctica militar. De 1945 a 1949 actuà en missions de gran responsabilitat com a membre de la direcció del PSUC. De 1949 a 1959 resideix a Moscó, on treballa com enginyer electrotècnic. A continuació viu durant uns deu anys a Cuba, treballant amb entusiasme al servei de la Revolució. Fou nomenat Comandant de l'Exèrcit cubà (graduació màxima). En 1970 pogué obtenir el passaport espanyol i es repatrià juntament amb la seva família. Durant la seva estada entre nosaltres fou sotmès a una vigilància intensa i enutjosa per part de la policia política franquista, que coneixia els seus antecedents i les seves qualitats de lluitador comunista.

Tot i que la notícia de la seva mort no va ser prèviament coneguda en els nostres medis, més de 200 persones van acompanyar el cadàver de Soliva fins al cementiri.

Lamentem profundament la pèrdua d'aquest gran lluitador i camarada estimat i expressem als seus familiars i amics el nostre condol.

EDITORIAL (ve de la pàg. 1)

succeeixi a Franco o que López Rodó substitueixi Carrero. El que cal és suprimir la dictadura com a institució, com a forma de poder, i això només es pot assolir mitjançant una revolució política tal com ho ha proclamat el III Congrés del PSUC.

Les pressions centristes afebleixen els últims i aporten així un ajut involuntari a l'oposició. La mort de Franco o el canvi de certs ministres poden agreujar la crisi del règim i obrir noves possibilitats a la lluita per un canvi democràtic. Però la llibertat i la democràcia només poden ser fruit de l'acord i de l'acció de les forces de l'oposició; de la concreció del Pacte per la Llibertat i de l'expansió de la lluita de masses fins arribar a la vaga nacional; de la substitució dels actuals òrgans de poder feixista a tots els nivells per òrgans de poder democràtic, autènticament representatius, expressió fidel de la sobirania popular.

SOLIDARITAT AMB EUSKADI

La repressió feixista s'abat cruelment sobre la classe obrera i el poble bascs.

Els acomiadaments massius a ASTILLEROS ESPAÑOLES i a d'altres empreses de Biscaia han anat seguits de la detenció dels membres de la "Plataforma reivindicativa", que coordinaven les accions en curs dels treballadors bascs.

Al mateix temps, a diversos pobles i llogarets d'Euskadi, es duu a terme una caça salvatge d'antifranquistes, que la policia qualifica de "separatistes" o "terroristes" per tal de facilitar la seva acció.

PROU REPRESSIO !

SOLIDARITAT AMB EL VALENT POBLE BASC !

L'assumpte del gas natural

CORRUPCIÓ i ESTAFA

El dia 1 de març, davant el jutjat d'inscció nº 3 de Barcelona, la representació jurídica del Col.legi Oficial d'Enginyers de Catalunya va demostrar, amb proves abundants, que l'empresa assessora de la conversió de gas natural a Barcelona, KROEGER AND SMITH S.A., és un frau criminal de CATALANA DE GAS Y ELECTRICIDAD que fins ara ha costat 33 vides i que amenaça l'existència dels 150.000 usuaris a la nostra capital.

L'empresa, "de reconeguda experiència internacional", en la qual la CATALANA DE GAS deia que havia basat els seus "estudis" per al subministre de gas natural, FOU CREADA POCS DIES ABANS DE LA SIGNATURA DEL CONTRACTE AMB "CATALANA DE GAS", i per tant no tenia cap experiència. EL SEU CAPITAL INICIAL ERA EL MÍNIM EXIGIT PER LA LEGISLACIÓ SUÏSSA, és a dir, mancava de mitjans per dur a terme la seva missió i no tenia ni domicili propi. I aquí no s'acaba encara la cosa: KROEGER & SMITH S.A. va ser liquidada pocs dies després de prescriure el contracte amb la CATALANA DE GAS. Fins i tot es posa en dubte que el Sr. Kroeger i els altres figurants tinguin títols superiors d'enginyeria.

A la llum d'aquesta actuació gangsteriana de la CATALANA és com cal jutjar la norma dictatorial del Ministeri d'Indústria del 20 de gener. La dictadura franquista, el seu Ministeri d'Indústria, els seus funcionaris corromputs, actuant com a sicaris del monopoli capitalista, coaccionen els usuaris perquè suscrivin abans del 31 de març els contractes amb l'empresa. Com indica justament el Comitè de Defensa del Consumidor de la Jove Cambra de Barcelona, se'ls situa en la disjuntiva dràstica d'acceptar el gas natural, ASSUMINT AMB AQUESTA DECISIÓ TOTA LA RESPONSABILITAT PER QUALSEVOL CATASTROFE i -això ho afegim nosaltres - eximint la CATALANA DE GAS de tota culpabilitat pels crims comesos i pels que es puguin arribar a cometre, o de quedar-se sense gas, ni natural ni ciutat, i haver d'utilitzar butà o electricitat (amb totes les despeses i molèsties que això significa i sense haver tingut ocasió de dir res en tot el procés de reconversió a gas natural).

Referint-se als greus problemes que planteja la norma del Ministeri i a la tècnica interpretació que en fa la CATALANA, els serveis tècnics de la Cambra de la Propietat i del Col.legi d'Administradors de Finques - tot denunciant la mascarada dels serveis de la CATALANA de fer forats a les portes i finestres per ventilar - indiquen: "Les obres d'adaptació no són simples obertures de ventilació als llocs d'ús del gas natural, sinó les instal·lacions comunes, TANT O MÉS IMPORTANTS, que afecten al sistema de conduccions i a les localitzacions dels comptadors, obres difícils i fins i tot, en alguns casos, impossibles". Per això el Comitè de Defensa del Consumidor reivindica, per als casos en què siguin necessàries despeses d'adaptació, indemnitzacions a càrrec de la companyia subministradora.

Duran Farell i els magnats de la CATALANA, recolzats per les autoritats franquistes, publiquen notes intimidadores a la premsa, perlen d'"histerisme" i "retard" dels barcelonins, pretenen - emparant-se en la norma del Ministeri - que a partir del 31 de març no imperi cap altra llei que la dels seus dividends, sense que els importi el preu que Barcelona i els seus habitants hagin de pagar en successives catàstrofes.

Però som a l'any 1973 i el poble de la nostra capital no accepta passivament aquesta imposició criminal. Les víctimes de Ladrillers ja han obtingut indemnitzacions per valor de 14 milions i es disposen a seguir reclamant la totalitat de les seves reivindicacions. A Sants i a Horta, a la Vall d'Hebron i a Sant Gervasi, al Guinardó i a Sant Andreu, a Sarrià i a Pedralbes, a tota la ciutat, desenes de milers de barcelonins exigeixen, a través de les associacions de veïns, Centres socials i d'altres organitzacions ciutadanes que els seus drets siguin respectats i les seves vides salvaguardades. Nombroses assemblees, milers de signatures en cartes adreçades a les autoritats exigeixen l'esclarament de les causes de les catàstrofes i el càstig dels culpables, la justa indemnització de les víctimes, la supressió immediata del subministre de gas natural i la represa del de gas ciutat. Ningú no nega la

possibilitat ni la conveniència de la utilització de gas natural, sinó que tothom posa en primer lloc l'exigència d'instal·lacions de distribució i utilització del gas natural amb les garanties adequades, sota el CONTROL DEMOCRÀTIC CIUTADÀ I DELS COL.LEGIS PROFESSIONALS, única manera d'evitar la repetició de les tràgiques explosions, i la negociació de preus i subministres en interès de la població i no en benefici exclusiu dels capitalistes de la CATALANA.

La data del 31 de març imposa l'urgència d'una acció ciutadana generalitzada i planteja la immediata coordinació de totes les forces de les Associacions de Veïns, organismes socials i de totes menes, dels Col.legis Professionals, de les parròquies i de tota la població per tal d'obtenir la satisfacció de les exigències plantejades. Els comunistes, juntament amb la classe obrera i les forces de la cultura, amb les masses populars, serem als primers rengs d'aquesta gran batalla ciutadana, com hi hem sigut fins ara.

AUGE DE LA LLUITA REIVINDICATIVA

Des de fa mesos la lluita obrera es des enrotlla a Catalunya amb una continuïtat notable. Segons càlculs de la Permanent de la COORDINADORA NACIONAL DE CATALUNYA de les COMMISSIONS OBRERES, des del setembre de 1972 han estat en acció a Catalunya un mínim de 200 empreses, amb la participació d'uns 100.000 treballadors, i es compten unes 700.000 hores de vaga durant el mateix període, a més de les assemblees, baixos rendiments, boicots a les hores extra i d'altres formes de lluita. En aquestes accions s'han aconseguit algunes victòries importants. De les darreres setmanes mereixen una menció especial les de F A E S S A (28.000 ptes. d'augment anual), MELER, ARTES i d'altres, amb la imposició (en els casos de FAESSA i MELER) d'un conveni per un any, i tal com és característic d'aquest període, noves empreses sense tradició de lluita segueixen incorporant-se a l'avantguarda cada vegada més àmplia dels treballadors en acció.

En aquests moments destaquen 4 focus importants de lluita:

METRO DE BARCELONA

ASSEMBLEES A SINDICATS. OCUPACIÓ I MÏTINGS ALS VAGONS I A LES ESTACIONS. TREBALL LENT.

Les accions al METRO - empresa que té 2.000 treballadors, amb salaris molt baixos - van començar amb concentracions i assemblees als locals de la CNS els dies de negociació oficial del conveni. Van començar algunes dotzenes i a finals de febrer eren ja centenars. Exigeixen un augment de 5.000 ptes. mensuals (3.000 de salari-base i 2.000 com a prima fixa).

Els primers intents de coacció policíaca van significar un salt en l'acció: els treballadors van treure la lluita al carrer, van establir relació amb els usuaris

del Metro, també treballadors la majoria. Amb els mÏtings a vagons i estacions, amb el treball lent, han aconseguit ja una repercussió i un recolzament de l'opinió ciutadana, molt important en aquesta lluita.

El 10 de març es signava el conveni d'espatlles als treballadors. Però si abans l'empresa només ofería un 20% (és a dir, de 1.300 a 1.400 ptes.), l'augment concedit en el conveni és de 1.900 ptes. mensuals i 2 dies més de vacances. LA PRESSIÓ DELS TREBALLADORS HA DONAT, DONCS, UNS PRIMERS FRUITS, I LA LLUITA SEGUEIX ENDAVANT!

ESESA I FECSA

EMPRESSES ELECTRIQUES
ATURS I ASSEMBLEES.

Estan en acció per les seves reivindicacions en el conveni. També en aquest cas les ASSEMBLEES han estat el punt de partida, a les empreses i als locals de la CNS de Badalona. Ja s'han produït assemblees i ATURS generalitzats a ESESA, a totes les dependències de Badalona i Barcelona. No cal insistir en la importància que pot tenir aquesta lluita (i per tant en el suport que mereix) degut a les possibles repercussions entre la població.

CONSTRUCCIÓ

PLANTEJAMENT DE LA LLUITA A NIVELL DE RAM. ASSEMBLEES, LLUITA, REPRESSIÓ.

La mobilització obrera avança vers la incorporació de milers de treballadors a la batalla per les reivindicacions obreres en el conveni provincial de Barcelona. S'han realitzat o estan previstes assemblees generals de càrrecs sindicals a BARCELONA, TERRASSA, MATARÓ, BADALONA. Hi ha hagut accions concretes a diverses obres, de les quals destaquen les d'ECISA i ACSA. A ECISA, de Sant Joan (Sabadell), des-

prés de diverses assemblees i ATURS exigint un augment setmanal de 500 ptes. i l'abolició del "prestamisme", han estat alguns dies en VAGA TOTAL en defensa d'aquestes reivindicacions i de 7 treballadors acomiadats. L'acomiadament posterior dels 120 treballadors de l'obra dona a aquesta lluita una dimensió més gran en situar-la com a punt de referència de la LLUITA MÉS GENERAL contra l'eventualitat, pel dret a LLOCS DE TREBALL FIXOS.

A ACSA ("Auxiliar de Canalizaciones"), després de diverses setmanes de recollida de signatures i concentracions, el 3 de març es realitzà el primer ATUR important, amb concentració en una de les obres de 400 obrers de les diverses brigades de Barcelona, Hospitalet i Santa Coloma. Durant la setmana passada la vaga ha augmentat fins als 800 obrers, amb formació de piquets per anar a les portes de les fàbriques i a les obres, i delegacions al Col.legi d'advocats i al bisbat. El dia 10 una assemblea es reafirma en la vaga, malgrat les amenaces. L'empresa aplica sancions: suspensió de TREBALL i de SOU per 30 dies a 800 homes (d'un total de 900). Hi ha 13 acomiadats, 3 càrrecs sindicals expedientats i un jurat d'empresa (Josep M. RODRIGUEZ ROVIRA) detingut per la policia.

TÈXTIL

ASSEMBLEES IMPORTANTS DE CÀRRECS SINDICALS. ACCIONS A TERRASSA. LLUITA DECIDIDA A BAS Y CUGUERO.

A 17 empreses del Tèxtil de Terrassa s'han iniciat assemblees, aturs, baix rendiment, exigint un augment de 350 ptes. a la setmana i 21 dies de vacances seguides. A SAPHIL hi ha hagut, a més, aturs de solidaritat amb una companya acomiadada, decidits en assemblea a la porta de la fàbrica (segueix a la pàg. 5)

La lluita contra la repressió.

Tres crides importants.

Tres documents contra la repressió, de gran importància i abast, han aparegut a Catalunya darrerament:

Amb data de gener, el **MANIFEST DE LES COMUNITATS CRISTIANES DE BARCELONA**, signat per més de setanta grups i amb l'acord de molts més, no solament de Barcelona, sinó també de Terrassa, Sabadell, Vilanova i la Geltrú, Granollers, Barcelona, Santa Coloma de Gramanet, Cornellà, Igualada i altres poblacions catalanes.

La **DECLARACIÓ DEL SECRETARIAT DE LA COMISSIÓ PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA**, amb data de febrer.

I, també datada el febrer, la **DECLARACIÓ DE LA COMISSIÓ COORDINADORA DE FORCES POLITIQUES DE CATALUNYA**.

En el manifest de les comunitats cristianes s'inclou el text de l'informe del Secretariat de "Iustitia et Pax" que ha estat motiu d'un procés contra els membres del Secretariat, als quals demanen dos anys de presó a cada un. Aquest és també un text d'enèrgica denúncia de la repressió i del règim repressor, com ho són els altres tres esmentats.

En denunciar la històrica reacció repressiva de la dictadura, els documents coincideixen en remarcar l'especial fúria dels ultres contra la classe obrera, contra els seus més prestigiosos dirigents. El procés de Camacho i els seus nou companys hi és destacat amb força, juntament amb altres processos contra obrers, juntament amb el dels advocats barcelonins Albert Fina, Montserrat Avilés i Ascensió Solé, als quals el règim vol condemnar a onze, vuit i cinc anys respectivament perquè ofrenen cada

dia amb abnegació tota la seva activitat i intel·ligència en defensa dels treballadors.

Els documents criden el poble a acabar amb la repressió. El seu caràcter unitari i l'àmplia representativitat que les organitzacions signants apleguen, els donen una vasta projecció, en fan instruments de gran vàlua per incorporar centenars de milers de persones al combat contra la violència de la banda d'en Franco, Carrero i companyia.

Com és lògic, els tres documents arriben - implícitament el de les comunitats cristianes, explícitament els altres dos - a la conclusió indefectible: que cal acabar amb la dictadura feixista, que cal conquerir la llibertat per als pobles d'Espanya. La lluita contra la repressió és una part essencial de la lluita per la llibertat, per liquidar el règim feixista que, corcat i sense sortida possible, enfrontat a una lluita de masses i a una oposició cada cop més fortes, és incapaç de fer altra cosa que utilitzar desesperadament la violència per defensar-se.

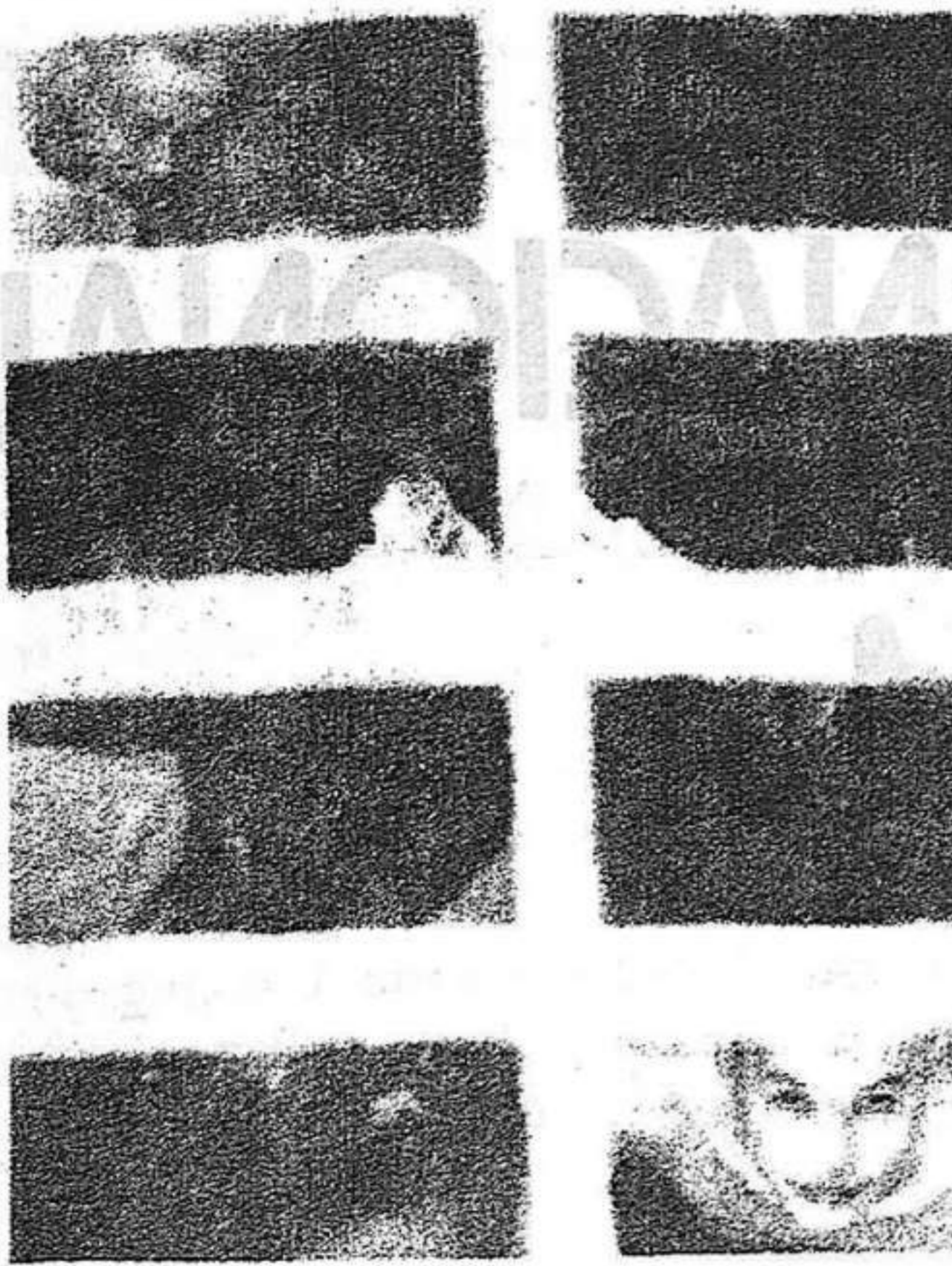
Com diu la declaració de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya: "Unificant de forma creixent totes les lluites, creant uns lligams cada dia més sòlids entre elles, es troben unes reivindicacions comunes: Que acabi la repressió! Que s'estableixi un règim de llibertats per garantir l'exercici dels drets polítics, sindicals i nacionals! Que una amnistia general alliberi tots els presos polítics i sindicals, i permeti el retorn al país dels exiliats!"

plantejar pertot arreu les reivindicacions pendents.

Qüestions com la del **SALARI MÍNIM** no inferior a les 450 ptes., les **40 HORES**, els **RITMES DE TREBALL**, la lluita contra els **IMPOSTOS**, perquè l'IRTP sigui pagat per les empreses i els descomptes comencin a partir de les 200.000 ptes. anuals. Aquestes reivindicacions i moltes altres constitueixen **objectius de lluita molt sentits pels treballadors**. La discussió de masses a cada lloc de treball permetrà de destacar les reivindicacions concretes entorn de les quals pot desenrotllar-se l'acció, tot

lligant-la conscientment amb tots els combats obrers en curs.

I caldrà que tota lluita estigui estretament lligada a l'exigència de **LLIBERTAT SINDICAL**, a la **SOLIDARITAT** amb els lluitadors represaliats de cada empresa i a la **SOLIDARITAT amb CAMACHO** i els altres dirigents obrers processats; amb **ALBERT FINA** i els altres advocats laboralistes també processats. El que ja ha estat fet en el marc d'aquesta campanya solidària ha de permetre d'avançar molt més en aquesta importantíssima batalla de la classe obrera i de tot el poble.

(MOVIMENT OBRER, ve de la p.4)

Ha contribuït decisivament a l'impuls d'aquestes accions la important assemblea de 1.800 càrrecs sindicals celebrada recentment a Terrassa, en la qual, a més de presentar la reivindicació salarial (davant la perspectiva de revisió en abril del conveni provincial), els enllaços van denunciar els plans de reestructuració tèxtil.

La situació de lluita ha dut ja a algunes victòries, com a FONTANALS (2.000 treballadors, la més gran del Tèxtil de Terrassa), on l'empresa acaba de cedir un augment del 10% després d'un altre també del 10% arrencat fa dos mesos.

A Barcelona hi ha hagut també ASSEMBLEA D'ENLLAÇOS, que ha rebutjat la proposició de les empreses d'aplicar l'índex oficial del 7'5% d'augment. Al Tèxtil de Barcelona mereix una menció especial l'acció decidida i massiva dels treballadors de BAS Y CUGUERO, amb les seves assemblees, aturs i vaga els darrers dies de febrer. La provocació d'un encarregat, RAMON SALLEN, va facilitar l'entrada de la policia, que va desallotjar brutalment els obrers (la majoria dones i noies de 14 i 15 anys, moltes esposes i filles de policies armats que viuen prop de la fàbrica). Hi ha hagut molts acomiadaments. La valentia de la lluita i la brutalitat de la repressió exigeixen una solidaritat activa amb aquests treballadors.

Diàriament es desenrotllen a Catalunya lluites, entre les quals destaquen aquestes, que indiquen que estem en un moment d'EXTENSIÓ i GENERALITZACIÓ de l'acció de masses. És cert que hi ha milers i milers d'obrers que encara no s'han posat en marxa. Això planteja la necessitat per a tots els treballadors conscients de comprendre que estem en una situació favorable (EN EL MARC DE GRANS BATALLES A ASTÚRIES I EUSKADI) per

Roma, 22-24 de febrer del 1973

CONFERÈNCIA INTERNACIONAL SOBRE VIETNAM

La redacció de TREBALL, amb el desig de contribuir a la propagació dels acords i objectius de la Conferència mundial per la pau al Vietnam que s'acaba de celebrar a Roma i a la qual ha assistit una nombrosa delegació dels pobles d'Espanya, ha entrevistat un dels delegats de Catalunya.

QUINA ES LA TEVA IMPRESSIÓ SOBRE LA CONFERÈNCIA?

-Primerament, la celebració mateixa, el nombre de països i de delegats participants, són ja un èxit. Hi han participat uns 600 delegats de 65 països. La diversitat de forces polítiques, sindicals, ideològiques representades és un signe de l'amplària i de la força dels partidaris de la pau i el progrés al món. Expressa els grans sentiments de solidaritat de les masses, a escala mundial, amb la lluita del poble vietnamès i els pobles de Cambodja i Laos. És també una manifestació del creixement de les forces revolucionàries i antiimperialistes al món.

QUINS HAN ESTAT ELS OBJECTIUS DE LA CONFERÈNCIA?

-La Conferència de Roma, organitzada pel Comitè Italo-vietnamès i per la Conferència d'Estocolm sobre el Vietnam, s'ha proposat d'examinar l'abast i el valor polític i jurídic dels acords de París. Aquests acords tenen un valor transcendental; són un fet històric de profundes repercussions. Constitueixen una gran victòria de la lluita del poble vietnamès, de l'ajut dels països socialistes, de les forces revolucionàries i partidàries de la pau i el progrés social; són una victòria del mateix poble dels Estats Units i una gran derrota de les forces bel·licistes, de Nixon i del seu govern. Però els imperialistes no es resignen fàcilment a acceptar els acords de París, sinó que en dificulten l'aplicació amb tota mena d'actes i provocacions. Mantenen els seus vaixells de guerra enfront de les costes de la República Democràtica de Vietnam, retarden la retirada de llurs forces i volen imposar la continuïtat de llur presència. Per això, un dels fins de la Conferència és cridar l'atenció dels pobles, parlaments i governs per obligar els Estats Units i el govern de Saigon a complir els acords signats. Es tracta que l'opinió pública compregui el perill i es mantingui alertada.

QUINS ALTRES ASPECTES D'INTERÈS S'HAN TRACTAT?

-Hi ha el compliment dels acords per part del govern de Saigon, que Thieu obstaculitza i es nega a complir. Thieu havia afirmat que només tenia 2 mil presoners civils. Però tal com la Conferèn-

cia de Roma ha posat de manifest amb la documentació suficient, a Vietnam del Sud hi ha més de 230 mil persones políticament civils a les presons als camps de concentració, a les illes. I els que són posats en llibertat no són autoritzats a retornar a les seves llars i no poden refer la vida. En molts casos els presoners alliberats han estat assassinats fredament, i Thieu organitza noves massacres i detencions massives.

La Conferència ha considerat prioritari obligar que siguin alliberats tots els presoners autoritzats a retornar als seus llocs d'origen a refer la seva vida familiar. Així es contribuirà a la reconciliació i a la pacificació de Vietnam per tal que el país pugui decidir lliurement i sobiranament els seus destins. Per aquesta raó es tracta de seguir lluitant perquè els acords de París siguin complerts, perquè els parlaments i governs reconeguin la RDV i el GRP de Vietnam del Sud.

QUINES ALTRES TASQUES SE'N DESPREMEN?

-Finalment, la gran tasca de reconstrucció de Vietnam, que ha d'agrupar l'esforç de tots els homes de bona voluntat del món, en primer lloc de tots els revolucionaris.

Aquesta qüestió, juntament amb el problema dels presoners, ha estat exposada amb accents dramàtics, i les resolucions de la Conferència la recullen com una de les qüestions essencials.

En 8 anys els bombardeigs han devastat 6 milions de m² de superfície urbana i 8 milions de zones rurals. De les 5.000 comunes, cada una de les quals compta amb diversos pobles, 4.000 han estat atacades i moltes arrasades completament. Han estat atacades 37 grans ciutats i tots els hospitals han sofert els bombardeigs. Els camps de cultiu estan plens de cràters i per recuperar-los per al conreu passaran encara molts anys. Aquesta ha estat una guerra criminal d'extermini, de genocidi, biocidi i ecocidi, i avui encara els nens vietnamesos no poden mirar el cel amb alegria i confiança.

Això ens planteja a tots el deure de desenvolupar totes les formes d'ajut i solidaritat per la gran tasca de reconstrucció del Vietnam.

Les lluites de l'ensenyament

INSTITUTS

Després de la primera vaga (2 de febrer), centenars de professors no numeraris dels Instituts de Catalunya han anat a la vaga del dia 1 al 7 de març a partir dels acords de la Coordinadora de tot l'estat espanyol. El programa adoptat, que representa un progrés importantíssim en la marxa cap a un moviment unitari i coordinat a tot Espanya, inclou els punts següents: 1) ESTABILITAT EN EL LLOC DE TREBALL (de moment: eliminació de les diferències entre interins i contractats, contracte de dos anys, supressió del certificat de bona conducta, etc.); 2) AUGMENT DE SOU en la mateixa quantia que per als numeraris; 3) ELECCIONS als Col·legis de Doctors i Llicenciats; 4) EQUIPARACIÓ SALARIAL dels ensenyants dels sectors estatal i privat; 5) INTEGRACIÓ RÀPIDA del professorat de Fianals a l'ensenyament oficial.

MESTRES

Els primers dies de març s'ha enviat al Ministeri d'Educació un escrit amb 1.437 signatures de mestres estatals de la "província" de Barcelona. Reclamen: aplicació del COEFICIENT 3'6; aplicació dels MATEIXOS CRITERIS que als altres ensenyants pel que fa als COMPLEMENTS; EQUIPARACIÓ d'interins i contractats; integració a la SEGURETAT SOCIAL; actualització de la CASA-HABITACIÓ i de l'AJUDA FAMILIAR, etc. Finalment reclamen una resposta "clara, concreta i positiva" abans de l'1 d'abril.

UNIVERSITAT

Els dies 8 i 9 de març es va produir el primer ATUR coordinat a tot Espanya de PROFESSORS NO NUMERARIS, a partir de la crida feta per una reunió general celebrada a finals de febrer. Els professors demanen MILLORES SALARIALS, que siguin regularitzades les condicions de CONTRACTACIÓ i establertes democràticament a cada Departament, que siguin derogats els decrets d'excepció anul·lades totes les sancions i readmesos els estudiants i professors exclosos de la Universitat.

A MADRID, SEVILLA i LA LAGUNA l'atur ha estat total. A VALENCIA, SALAMANCA, VALLADOLID, parcial. A BARCELONA han parat totes les Facultats de l'Autònoma (la Central se gueix tancada) excepte Filosofia i Lletres. A Dret es va celebrar una assemblea de prop de 100 professors de les 2 universitats on es va reafirmar la voluntat de lluitar contra la repressió.

FORMACIÓ PROFESSIONAL

Han esclatat lluites importants entre els estudiants d'escoles professionals de Barcelona i Sabadell. Es reclamen millores pedagògiques i dret de reunió. A l'ESCOLA INDUSTRIAL de Sabadell (més de 4.000 alumnes) esclata la vaga el 22 de febrer quan la Direcció es nega a accedir a les peticions dels alumnes, representats per 60 de legats elegits per cursos i ram. Entra la policia. Els estudiants es manifesten a Pl. de l'Àngel i Pl. Granados; hi ha xocs violents amb la policia. La vaga, les manifestacions i els enfrontaments es repeteixen el dia 23. La vaga es perllonga més de 15 dies. Hi ha 9 estudiants detinguts a la Model de Barcelona.

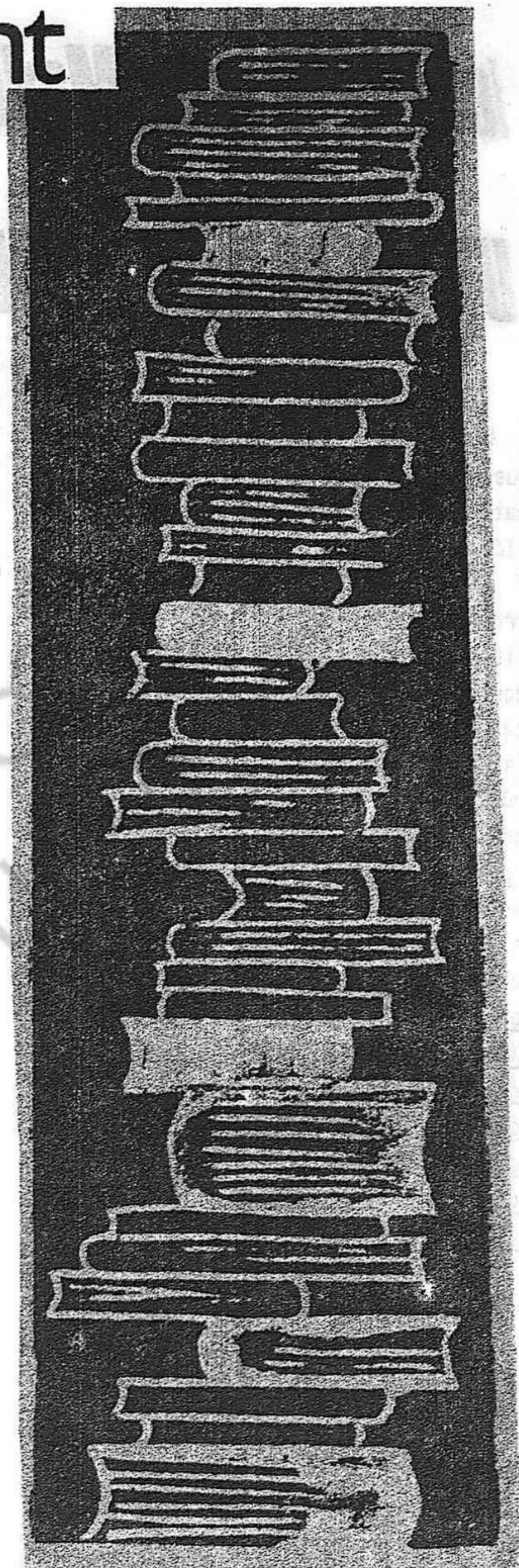
Hi ha malestar entre els PROFESSORS ADJUNTS d'ensenyament professional, com ha manifestat la Junta directiva de l'"Asociación Nacional". El malestar obeeix sobre tot a la INESTABILITAT en el lloc de treball i la gran DESIGUALTAT econòmica respecte al professorat numerari (els adjunts representen quasi el 90% del personal).

BARRIS

Després de les successives concentracions de les quals TREBALL ha informat al barri de CAN ANGLADA (Terrassa), en el Plè municipal del 9 de febrer l'alcalde anuncià que el propietari del terreny destinat a l'escola havia acceptat de permutar el terreny per d'altres. Els veïns, animats per aquesta VICTÒRIA, no es volen, però, deixar enganyar. El diumenge següent una 400-500 veïns es van concentrar al hall de l'ajuntament i als voltants i van decidir que seguirien fent pressió per tal que les obres comencin immediatament.

A LA FLORIDA (Hospitalet), després de recollir-se 1.800 signatures, visitar l'alcalde i fer assemblees per reclamar la construcció de 3 grups escolars gratuïts al barri, es van concentrar unes 1.000 persones el dia 25 de febrer, amb crits de "VOLEM ESCOLES!". La concentració es va repetir el diumenge següent.

Es multipliquen els documents de solidaritat dels pares d'alumnes i d'associacions diverses en solidaritat amb els ensenyants en lluita.

↓

ESCOLTEU
RADIO ESPANYA INDEPENDENT

De 7 a 7'55:
21, 25, 30 i 39 m.

De 14 a 15:
17, 19, 21 i 25 m.

De 17 a 0'15:
21, 25, 30 i 39 m.

DILLUNS I DIJOUS, EMET EN CATALÀ.

les relacions Madrid-Pekín

UN «REALISME» QUE FA TUF

L'establiment de relacions diplomàtiques entre Madrid i Pekín, anunciat el pasat dia 9, ha sorprès i escandalitzat l'opinió pública dintre i fora d'Espanya.

L'habitual falta de pudor del Govern franquista ha batut en aquesta ocasió tots els rècords. El general Franco i el seu equip van ser fins ahir mateix més americans que els americans en la defensa de Txiang Kai-xec i en la lluita contra la República Popular de Xina. És fàcil comprendre, per això mateix, la "sorpresa" i el "dolor" expressats per l'ambaixador de Formosa a Espanya en conèixer pels diaris que el govern de Madrid proclamava oficialment que "reconeix el Govern de la República Popular de Xina com l'únic govern legal de Xina i reconeix la posició del Govern xinès segons la qual Taiwan és una província de la República Popular de Xina i ha decidit de suprimir la seva representació oficial a Taiwan abans del 10 d'abril de 1973".

El canvi precipitat de jaqueta del franquisme s'explica en virtut de la derrota nordamericana al Vietnam, del fracàs de l'estratègia yanqui d'encerclament de Xina, que obliga els governs satèl·lits de Washington a rectificar llur política exterior. També s'explica per les dificultats que crea a Franco el refús de la CEE i l'hostilitat de l'opinió pública mundial envers el règim feixista espanyol, dificultats

que López Bravo intenta de dissimular i de superar mitjançant l'anomenada "obertura a l'Est".

De part del govern de Pekín les relacions amb Franco apareixen dirigides a privar Txiang Kai-xec del suport oficial del govern de Madrid, com un acte de defensa dels interessos estatals xinesos. Però en la mida que ajuden la política franquista, aquestes relacions són un acte oportunista, contrari a l'internacionalisme proletari, que dificulta la lluita dels pobles d'Espanya i afebleix la influència internacional de la revolució xinesa.

Alguns comentaristes pretenen de justificar l'acord Madrid-Pekín en nom del "realisme", amb la qual cosa reconeixen implícitament que es tracta d'un acte contra natura, oposat als principis, és a dir, un "realisme" que no fa bona olor i contra el qual ens pronunciem de la manera més decidida.

La nostra oposició a les relacions diplomàtiques que s'anuncien no afebleix ni afeblirà, això no obstant, la nostra solidaritat amb la revolució xinesa, la nostra voluntat de reforçar la col·laboració amb el PC de Xina i amb el poble xinès en la lluita per la unitat del moviment comunista internacional i en el combat mundial contra l'imperialisme, pel triomf de la llibertat i el socialisme a tot el món.

França i Xile EL SOCIALISME AVANÇA!

Els resultats electorals de França i Xile confirmen l'optimisme que era raonable de tenir.

A FRANÇA l'esquerra no sols augmenta el nombre total de vots, sinó que duplica (i més) el nombre de diputats, disputant al gaulisme el terreny al Parlament. La Unitat de l'Esquerra treu gran profit de la UNITAT i de l'existència del PROGRAMA COMÚ, que representen una autèntica alternativa al poder del capital monopolista. "El combat continua", han dit els nostres camarades francesos; però les condicions són ara molt millors: un gaulisme en decadència i una alternativa d'esquerra real en procés ascendent.

A XILE la Unitat Popular ha destruït, amb el seu important avenç, les il·lusions de la dreta de paraitzar la marxa al socialisme des del Parlament, per "via constitucional". Les masses treballadores, pel grat els moviments sediciosos i els intents de la dreta de desprestigiar el govern creant artificialment la penúria de certs productes, reconeixen en la UNITAT POPULAR el seu govern.

Saludem els comunistes i tota l'esquerra de França i Xile per aquests èxits que considerem també nostres.

Pròxima aparició dels

materials del III CONGRÉS

La pròxima setmana es posarà a la venda el fullet núm. 1 amb l'INFORME DEL COMITÈ CENTRAL i la intervenció de G. López Raimundo de resum de la discussió entorn d'aquest informe.

El fullet núm. 2 contindrà les intervencions de Santiago Carrillo, A. Garrigós (sobre la unitat) i G. Aribau (sobre el camp) en el primer punt de l'Ordre del Dia.

El fullet núm. 3 inclourà la proposta d'elaboració d'un Programa del PSU presentada per P. Abadal; l'informe de J. Roman ("ALGUNS ASPECTES DEL TREBALL D'ORGANITZACIÓ DEL PARTIT") i la intervenció de J. Ràfols ("LA PROPAGANDA DEL PSUC").

També seran editats els nous Estatuts del PSUC.

Totes les organitzacions del PSUC han de demanar els exemplars que desitgin, tant en català com en castellà. El preu de venda dels fullets és de 15 ptes. i el dels Estatuts de 5 ptes.

